

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

23 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

Interpellatie van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over initiatieven om het ondernemen bij personen met een handicap te stimuleren

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de conclusies van evaluatie van het call-systeem

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de collectieve bewaking van industrieterreinen

Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie

Donderdag 23 juni 2005

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goye

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.26 uur.*

Interpellatie van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over initiatieven om het ondernemen bij personen met een handicap te stimuleren

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Stevens tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over initiatieven om het ondernemen bij personen met een handicap te stimuleren.

Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, op 21 april 2005 heb ik u gevraagd uw visie uiteen te zetten over de vergoeding voor het rendementsverlies voor personen met een handicap als zij zelfstandig willen werken.

Ik was toen niet gelukkig met uw antwoord. In mijn vraag heb ik duidelijk gemaakt dat ik van oordeel ben dat u ook aandacht moet hebben voor personen met een handicap. In uw beleidsnota maakt u wel de vaststelling dat personen met een handicap, jongeren, ouderen en laaggeschoolden minder participeren aan de arbeidsmarkt, maar bij de specifieke doelgroepen hebt u geen aandacht voor personen met een handicap. U ging daar toen helemaal niet op in.

Zowel voor vrouwen als voor 45-plussers hebt u het in uw beleidsnota over mentorschap. Vrouwen coachen vrouwen, ouderen coachen jongeren. Ook voor allochtonen wilt u werken aan specifieke maatregelen. Over initiatieven voor personen met een handicap lezen we in uw beleidsnota geen woord. U kan dit echter niet zomaar afwentelen op de minister voor Gelijke Kansen: iedere minister moet op zijn of haar eigen beleidsdomein initiatieven nemen. Het gelijkkansenbeleid gebeurt volgens de opencoördinatiemethode. Dat is de keuze van de Vlaamse Regering. U hebt deze beslissing mee goedgekeurd. De opencoördinatiemethode kan slechts slagen indien elke minister de nodige aandacht besteedt aan alle doelgroepen in zijn of haar beleidsdomein. Iedere minister moet zijn of haar steentje bijdragen ter bevordering van de inclusie van alle kansengroepen in de samenleving.

Initiatieven om personen met een handicap te stimuleren voor het ondernemerschap vinden we niet terug. Erger nog, de vzw HAZO, die werd opgericht onder uw voorgangster, mevrouw Ceysens, verkeert momenteel in ernstige financiële problemen, maar u wilt deze mensen niet helpen. De vzw richt zich specifiek op personen met een handicap die als zelfstandige van start willen gaan of al werkzaam zijn als zelfstandige en wil de betrokkenen sensibiliseren. De oorzaken van de problemen laat ik buiten beschouwing, de zaken zijn zoals ze nu zijn.

In plaats van mee naar een oplossing te zoeken, schuift u de verantwoordelijkheid van u af en verwijst hen door naar het bevoegdheidsdomein Gelijke Kansen. Nochtans past dit initiatief volledig binnen uw domein, want het initiatief is opgezet door uw voorgangster. Zoals voorheen reeds aangehaald neemt u wel initiatieven voor andere doelgroepen. U zou evengoed initiatieven voor vrouwen

Stevens

kunnen doorverwijzen naar Gelijke Kansen. Dat doet u echter niet.

Ik zie niet in waarom er geen aandacht is voor personen met een handicap in uw beleidsnota. Het praktijkvoorbeeld met de vzw HAZO doet bovendien vermoeden dat u ook in de praktijk weinig of geen aandacht hebt voor personen met een handicap. Ik kan het echt niet goedkeuren dat u hierdoor een stap achteruit zet in plaats van vooruit. Het heeft directe gevolgen voor personen met een handicap die als zelfstandige willen werken of reeds als zelfstandige actief zijn, want zij komen nu in de kou te staan.

Iedereen weet dat de werkloosheid onder personen met een handicap een groot probleem is. Volgens gegevens van de administratie Planning en Statistiek blijkt dat de werkzaamheidsgraad bij mensen met functiebeperkingen bijna 30 percent lager ligt dan bij mensen zonder functiebeperkingen. Bij mensen met lichte beperkingen is dit verschil slechts 20 percent, maar bij mensen met zware beperkingen loopt het op tot 44 percent. De cijfers hebben specifiek betrekking op personen met een handicap en langdurig zieken. Ik wil duidelijk stellen dat het hier niet gaat over het soms breder ingevulde begrip arbeidsgehandicapten.

Door het Vlaams sociaal-profitakkoord zouden er meer plaatsen in de beschutte en sociale werkplaatsen vrijkomen, wat de werkgelegenheid van personen met een handicap ten goede zal komen. Zonder denigrerend te willen doen over deze belangrijke initiatieven, denk ik dat niet alle personen met een handicap zich in dit arbeidscircuit kunnen terugvinden, want dit is niet voor alle personen met een handicap geschikt. Daarom moet ook de mogelijkheid voor personen met een handicap om als zelfstandige aan de slag te gaan gepromoot worden.

Mevrouw Ceysens verwoordde het in een interview naar aanleiding van het opstarten van dit initiatief in 2004 als volgt: 'We bieden niet alleen financiële steun, maar ook morele, met name het geloof dat zelfstandig ondernemen ook kan voor personen met een handicap.' Bij u lijkt dit geloof zoek.

Mevrouw de minister, hoe staat u tegenover mijn standpunt dat initiatieven gericht op de ondersteu-

ning van personen met een handicap als zelfstandige of de promotie ervan in uw beleidsdomein thuis horen? Zullen de middelen die waren uitgetrokken voor de vzw HAZO, toegewezen worden aan een initiatief ter ondersteuning van personen met een handicap die actief zijn als zelfstandige of dit wensen te worden?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw Stevens, op 21 april 2005 heb ik al een gelijkaardige vraag van u beantwoord. Dat antwoord blijft natuurlijk onverkort geldig. Een van de elementen van dat antwoord verwees naar de rondetafelconferentie voor personen met een arbeidshandicap van 2 december 2003. Het concrete actieplan viel onder de bevoegdheid van de minister van Werk.

Na uw vraag heb ik de huidige minister van Werk dan ook onmiddellijk aangeschreven met de vraag welke opvolging er was gegeven aan de rondetafelconferentie en welke initiatieven konden worden genomen. Ik moet u echter tot mijn spijt mededelen dat ik nog geen antwoord heb ontvangen.

Het stimuleren van ondernemerschap, en bijgevolg ook werkgelegenheid, is de topprioriteit van de Vlaamse Regering tijdens de huidige legislatuur. Hiervoor werden meerdere aanvullende beleidsmaatregelen genomen op het vlak van ondernemerschap en werkgelegenheid. Communicatie en sensibilisatie is er daar één van. Naast de sensibilisatie van het brede publiek hecht ik ook bijzonder belang aan de sensibilisatie van specifieke doelgroepen met een groot potentieel voor ondernemerschap.

Inzake de effectieve financiële ondersteuning wens ik te benadrukken dat in het kader van het economisch ondersteuningsbeleid de bestaande ondersteuningsinstrumenten, zoals bijvoorbeeld opleiding- en adviescheques, alsook de financieringsinstrumenten, beschikbaar zijn voor iedereen. Ook personen met een handicap kunnen hier een beroep op doen. Zij kunnen, indien nodig, individueel begeleid worden bij hun aanvraag. Instanties die zich richten op adviesverlening aan en begeleiding van personen met een handicap, zoals bijvoorbeeld de vzw HAZO, zouden zich kunnen laten screenen met het oog op een erkenning als advies- of opleidingsinstantie. Hiervan bestaan precedenten. Zo biedt de erkende vzw GOCI of

Moerman

Gespecialiseerd Opleidingscentrum Informatica een gespecialiseerde opleiding en begeleiding naar werk aan personen met een handicap aan.

Indien zich daarenboven waardevolle initiatieven aandienen die het ondernemerschap bij personen met een handicap stimuleren, kunnen die een steunaanvraag indienen en in aanmerking komen voor subsidiëring vanuit het beleidsdomein Economie.

Tevens wil ik erop wijzen dat het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, dat nu nog onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn valt maar vanaf 1 januari 2006 in het kader van BBB onder de bevoegdheid van de minister van Werk zal ressorteren, ook voorziet in steunmaatregelen voor personen met een handicap die zich als zelfstandige vestigen. Het Vlaams Fonds geeft een tegemoetkoming in de kosten die de zelfstandigen dragen voor de aanpassing van hun arbeidspost. Het gaat om kosten die in het betrokken vakgebied niet courant zijn, en noodzakelijk zijn wegens de handicap. De tegemoetkoming dekt het verschil tussen de normale uitgaven betreffende de arbeidspost en de bijkomende uitgaven wegens de handicap. Ook de aanpassing van het gebouw waar de beroepsactiviteit wordt verricht, kan deels worden terugbetaald in het kader van de materiële hulp vanwege het Vlaams Fonds.

Wat de vzw HAZO betreft, dacht ik dat het gebruikelijk is dat er niet wordt ingegaan op individuele dossiers. De vraag is me echter gesteld, ik zal er dus een antwoord op geven. In juni 2003 vroeg de vzw HAZO een betoelaging van het Europees Sociaal Fonds via het EQUAL-programma. Met EQUAL wil de Europese Unie gelijke kansen op de arbeidsmarkt stimuleren. Via transnationale samenwerking wil het programma een stimulans vormen voor de ontwikkeling van nieuwe ideeën en methodieken die alle mogelijke vormen van discriminatie en ongelijkheid op de arbeidsmarkt tegengaan. De toenmalige minister van Economie stond een Vlaamse cofinanciering ten bedrage van 217.533 euro toe, op voorwaarde dat er ook Europese steun wordt gegeven. De Vlaamse cofinanciering via het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid is altijd gekoppeld geweest aan de Europese betoelaging via het EQUAL-programma.

Ondertussen is gebleken dat het dossier voor betoelaging via het EQUAL-programma onontvankelijk is verklaard. Hierdoor verviel het bestaande ministerieel besluit tot toekenning van Vlaamse cofinanciering. De middelen vloeiden terug naar het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid. In dat fonds zijn nog voldoende middelen opgenomen om soortgelijke projecten te ondersteunen als aan de noodzakelijke technische en inhoudelijke voorwaarden is voldaan. Zo moet het project bijvoorbeeld op het einde van de steunperiode zelfbedruipend zijn en is er een minimale privé-inbreng van 50 percent vereist.

Ik hoop dat mevrouw Stevens begrijpt dat het feit dat mensen die lijden onder een zware handicap zich in een vzw verenigen en een aanvraag indienen, niet betekent dat de minister kan ingaan tegen de wettelijke bepalingen en een resem negatieve adviezen, met inbegrip van het advies van de Inspectie van Financiën, hoe lovenswaardig de motieven ook mogen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben op de hoogte van de problemen die er bij de vzw HAZO zijn geweest. Ik weet dat de vzw een dossier heeft samengesteld om steun te verkrijgen in het kader van het EQUAL-programma. Er waren echter praktische problemen, en dat heeft ertoe geleid dat het dossier niet tijdig is ingediend. Ik begrijp dat de minister in die omstandigheden niet meer kon doen, want Vlaamse steun was gekoppeld aan een vorm van Europese steunverlening.

Het verbaast me wel dat de minister in haar antwoord eigenlijk zegt dat de vzw haar plan moet trekken. Is het niet te gemakkelijk om te zeggen dat men niets voor de vzw kan doen omdat het dossier niet op tijd is ingediend? Misschien kunnen de vzw en het kabinet samen eens onderzoeken welke mogelijke oplossingen er kunnen worden gevonden. De minister levert inspanningen voor allochtonen, vrouwen en andere groepen. Misschien kan ze dan ook een inspanning leveren voor de vzw HAZO.

Wat de opleidingscheques en vormingscheques betreft, is het probleem dat veel mensen met een handicap niet mobiel zijn. Ze kunnen niet gemakkelijk informatie inwinnen. Het zou daarom een goede zaak zijn als ze zouden beschikken over één

Stevens

aanspreekpunt, bijvoorbeeld in Unizo. Dat zou kunnen vermijden dat ze van hot naar her worden gestuurd en uit de boot vallen. De rondetafelconferentie was vooral bedoeld voor personen die in vast dienstverband zijn tewerkgesteld. De vzw GOCI is voor hen bedoeld, en niet echt voor zelfstandige ondernemers. We moeten die situaties toch uit elkaar houden.

Minister Fientje Moerman: De feiten zijn duidelijk. Het project van de vzw HAZO voldeed niet aan de twee voorwaarden die ik al eerder heb opgesomd: zelfbedruipend zijn op het einde van de steunperiode en een minimale privé-inbreng van 50 procent. Er was dus meer aan de hand dan de laattijdige indiening van het dossier alleen, wat dan door een aantal harteloze mensen zou zijn aangewend om het dossier weg te gooien. De waarheid is dat de vzw gewoon niet voldeed aan de gestelde voorwaarden.

Mevrouw Stevens zegt dat de mensen de kans niet krijgen om zich naar de administratie te begeven om inlichtingen in te winnen. Wel, mijn diensten verdienen een compliment. Ze zijn koplopers inzake e-government. Alle informatie is beschikbaar via het internet en per e-mail. De drempel ligt echt zo laag mogelijk.

We hebben de mensen van de vzw HAZO op het kabinet ontvangen. Nadien hebben ze geen contact meer met ons opgenomen. Tijdens die bijeenkomst hebben we met hen alle mogelijkheden besproken. Ik ben wel van mening dat het niet gezond is dat het kabinet van een minister toegeeft aan externe druk en zich met individuele dossiers bezighoudt. We hebben de vzw ontvangen omdat er zware druk werd uitgeoefend, ook vanwege de media. Maar ik herhaal het: ik kan niet de wet overtreden.

Mevrouw Helga Stevens: Ik vraag niet om de wet te overtreden. Ik vraag enkel dat er een aanspreekpunt komt, al dan niet in de vorm van een vzw, al dan niet in de VDAB of in Unizo, zodat personen met een handicap gemakkelijker als zelfstandigen aan de bak kunnen komen. Vandaag zien velen door de bomen het bos niet meer. Gezien de raakvlakken moet daarover misschien worden overlegd met de ministers van Werk en de minister van Sociale Economie en Gelijke Kansen.

Minister Fientje Moerman: Ik wil graag met de minister van Werk overleggen. Ik heb daartoe overigens een initiatief genomen en hem onmiddellijk aangeschreven. Misschien moet u hem daarover eens ondervragen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door mevrouw Stevens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de conclusies van evaluatie van het call-systeem

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de conclusies van evaluatie van het call-systeem.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, op een vraag die ik u over dit onderwerp en de timing van de evaluatie heb gesteld, antwoordde u op 3 februari dat de evaluatie nog bezig was. Uit De Standaard van afgelopen week meen ik te kunnen opmaken dat deze evaluatie ondertussen is afgerond en dat u de conclusie trekt dat het systeem beter wordt vervangen door een fiscale maatregel. Volgens de minister zouden fiscale kortingen beter zijn dan groeipremies. Enkele maanden geleden nog zei u dat de administratie haar werk zou doen en het Steunpunt Ondernemersschap beleidsaanbevelingen zou uitwerken.

Van den Heuvel

Mevrouw de minister, werd de evaluatie reeds uitgevoerd? Sinds wanneer zijn deze gegevens beschikbaar en wat zijn de krachtlijnen van de conclusies? Als de evaluatie door het Steunpunt ondernemerschap inderdaad al klaar is, wilt u die dan overmaken?

Volgens de krant zou bij Deloitte een studie zijn besteld. Wat was de exacte draagwijdte van die studie? Wie was de opdrachtgever? Zou ook dit onderzoek ter beschikking kunnen worden gesteld en wat zijn de grote lijnen van de conclusies? Welke alternatieven wenst u naar voren te schuiven, en in hoeverre kan dit in een enveloppensysteem worden geïntegreerd? Is er ook een evaluatie uitgevoerd van de evolutie van de groeipremie voor grote bedrijven?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: We hebben ons altijd verzet tegen het call-systeem, ook tijdens de vorige legislatuur, en we deden dat toen echt niet omdat we in de oppositie zaten. We geloven niet dat het helpt. Werd onderzocht of er een effect is op de beslissingen van ondernemers om al dan niet te investeren?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, een eerste onderzoeksopdracht voor de evaluatie van het bestaande call-systeem voor de toekenning van de groeipremie is in het kader van het Steunpunt Ondernemerschap toevertrouwd aan professor Hubert Ooghe, van de Vlerick Management School en de Universiteit Gent. De evaluatie van de eerste call gebeurde van 17 november 2003 tot 31 maart 2004, en werd eind januari 2005 opgeleverd. Om eindconclusies te kunnen trekken op basis van een voldoende representatief databestand is de studie daarna herhaald. Die is afgewerkt op 31 december 2004; de eindresultaten ervan waren eind maart 2005 beschikbaar. De tweede evaluatie is begin juni opgeleverd.

Samengevat leiden deze twee studies tot volgende, meestal technische conclusies. De beleidscriteria hebben meer invloed op de eindrangschikking

dan de bedrijfseconomische criteria, in het bijzonder het starterscriterium en de tewerkstellingsaan-groei. Een: de groeipremie doet dus waar hij voor bedoeld is.

Twee: in het algemeen werken de criteria doeltreffend, maar verbeteringen zijn nog mogelijk. De criteria ICT en duurzaamheid kunnen doelmatiger worden ingevuld. In 2001 was het criterium voor ICT of het bedrijf in kwestie een website heeft. In 2005 is dat niet langer een relevant criterium. Er moet nog worden nagegaan wat er in de plaats moet komen. Een van de criteria zou kunnen zijn of er een B-to-B of B-to-C-business is. De effectiviteit van de bedrijfseconomische criteria is wisselend, maar de oorzaak hiervan schuilt in de gehanteerde normalisatieprocedure. Voor deze normalisatieprocedure wordt een alternatief aanbevolen, namelijk het gebruik van percentielscores. Dat zou de procedure eenvoudiger en transparanter maken en de impact van de continue criteria gelijkmatiger spreiden.

De evaluaties, uitgevoerd door professor Ooghe, worden gepubliceerd op de website van het steunpunt Ondernemerschap. Ze zullen voor iedereen toegankelijk zijn. Mocht dat nu nog niet het geval zijn, kan ik ze u alvast overmaken.

De tweede evaluatieopdracht, die aan Deloitte Grants & Incentives NV werd uitbesteed, was driedelig: het call-systeem met wedstrijdformule evalueren als een allocatiemethode om de groeipremie toe te kennen binnen een gesloten budgettaire enveloppe, in een representatieve bedrijfsbevraging peilen naar de klantvriendelijkheid van het systeem en de impact ervan op het investeringsgedrag, en in een benchmarking met andere landen of regio's onderzoeken of daar meer performante alternatieven voorhanden zijn. De eerste opdracht was veeleer technisch van aard, in de tweede werd gekeken naar de gebruikte methode en of die beleidsmatig wel de beste oplossing bood. Ik zal ook dat onderzoek ter beschikking stellen.

Er werden ook conclusies neergeschreven. Het call-systeem voldoet als methode om binnen een gesloten budgettaire enveloppe de groeipremie op een gerichte maar objectieve manier toe te kennen aan de KMO's die beantwoorden aan de beleids- en bedrijfseconomische criteria. Uit het perceptieonderzoek blijkt echter dat de bedrijven veeleer

Moerman

onbekend zijn met het systeem van de groeipremie en het daarom als aleatoir en ondoorzichtig ervaren. Dit kan de overheid verhelpen door informatie- en communicatie-inspanningen.

Mevrouw de voorzitter, dames en heren, bij het uitwerken van de beleidsmaatregelen zouden we meer moeten communiceren met een ruim publiek. Ik denk daarbij aan de 'vriendenlening', waarvoor het ontwerp van decreet vertrokken is voor advies, en de ARKimedees-regeling. Wat dat betreft, verzorgt PMV een grote communicatie-campagne. De 'vriendenlening' richt zich tot een groot publiek. We communiceren daar te weinig over. We gaan ervan uit dat het volstaat een maatregel te treffen en ze op een website te zetten. Dat is echter niet zo. Zelfs als partners als Unizo erbij worden betrokken, dan is dat nog niet voldoende.

Ik heb de opdracht gegeven om in het vervolg vanaf het ogenblik dat er wordt gedacht aan een maatregel, ook na te denken over de communicatie en over de kost ervan. Daar is immers altijd een prijs aan verbonden. Iedereen moet daar meer aandacht aan besteden. De budgettaire kost moet wel binnen de perken worden gehouden. De doelgroep moet goed worden afgebakend.

Uit een vergelijking met het buitenland blijkt dat Vlaanderen als enige een geslotenportefeuillesysteem met een wedstrijdformule hanteert. Dat systeem is onklopbaar in termen van budgettaire beheersbaarheid. Andere systemen scoren echter beter op het vlak van de voorspelbaarheid. Hoewel het systeem voldoet aan de verwachtingen, kan het bestaande systeem nog op verscheidene aspecten worden geoptimaliseerd. Er worden aanbevelingen geformuleerd met betrekking tot de criteria duurzaamheid, ICT, bedrijfsleeftijd en autofinanciering, de doorlooptijd van de procedure en de informatieverstrekking met het oog op een grotere transparantie van het systeem.

Om te antwoorden op de vraag welk alternatief ik zal voorstellen en of dit binnen een geslotenenvolpessysteem kan passen, is het vandaag te vroeg. We moeten de evaluatie grondig bekijken. Over beleidsintenties en -opties wens ik op dit moment geen uitspraak te doen. Het bestaande systeem is, gegeven de contouren en mits eventueel enige aanpassingen, het beste. Er is echter een dat beter is,

namelijk het systeem met fiscale incentives. Hoe, wanneer, op welke manier en of we het doen, zullen we kalm en rustig onderzoeken. Zelfs als men dat tien keer aan een journalist zegt, dan nog staat er een andere titel in de krant. Maar dat is nu eenmaal het spel.

Mijnheer Van den Heuvel, voor de grote ondernemingen werden tot op vandaag geen calls gelanceerd. Bijgevolg moest er ook geen evaluatie worden uitgevoerd.

Het is nooit het doel van de groeipremie geweest om het investeringsgedrag te sturen, maar wel om de last van de onderneming te verlichten. Uit de enquête van Deloitte blijkt dat 40 percent van de ondernemers zijn investeringsbeslissing liet afhangen van de groeipremie. Dat is een onverhoopt gunstig resultaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik heb de afgelopen weken contacten gehad met een aantal mensen en bezoeken gebracht aan Kamers van Koophandel en aan VOKA-afdelingen. Een van de opmerkingen die werden gemaakt, betreft het algemene beleid inzake bedrijfsterreinen. Regelmatig werd verwezen naar de situatie in Scandinavische landen, waar het beheer van de bedrijvenparken efficiënter zou gebeuren. Vanuit preventief oogpunt is dat een goede zaak, omdat

Van den Heuvel

dan kan worden gezorgd voor een betere opvolging van de braakliggende percelen of leegstaande gebouwen, en er voor de nutsmaatschappijen een coherent beleid kan worden gevoerd.

In september 2003 keurde de Vlaamse Regering een nieuw besluit goed houdende subsidiëring van bedrijventerreinen en wetenschapsparken. Ook daar is die bekommernis naar voren gekomen. Het besluit bevat twee pijlers: het uitgifteplan voor de potentiële huurders of kopers, en het terreinbeheersplan, dat als doelstelling heeft een duurzaam onderhoud van zowel de publieke als particuliere domeinen te verzekeren.

Mevrouw de minister, in welke mate is dit besluit uitgevoerd? Werd er al een evaluatie gemaakt over hoe het besluit van subsidiëring van bedrijventerreinen werkt? Werd al nagegaan of men er tevreden over is? Wordt de doelstelling inzake de nazorg en een goed onderhoud en beheer van de bedrijventerreinen gehaald? Bent u bereid om naar de praktijk in de landen ten noorden van ons te kijken en na te gaan of het bedrijfsparkenmanagement in Vlaanderen kan worden versterkt?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, deze vraag laat toe om een en ander op een rijtje te zetten. Vlaanderen speelde in het verleden misschien geen pioniersrol inzake duurzaam beheer en management van bedrijventerreinen, maar wat de nazorg van terreinen aangaat, passen de publieke beheerders het recht van terugkoop en het kettingbeding al sinds de wet op de economische expansie van 30 december 1970 toe. Het zijn unieke instrumenten die men in het buitenland niet kent.

Het terugkooprecht laat de publieke ontwikkelaars toe om bij de niet-naleving van belangrijke gebruiksvoorwaarden, die zijn opgenomen in de verkoopakte, het verkochte goed aan bepaalde voorwaarden terug in te kopen. Het kettingbeding geeft de publieke ontwikkelaar het recht om bij elke doorverkoop van de bedrijfskavel toe te zien op de oorspronkelijke verkoopvoorwaarden. Van dat laatste wordt continu gebruik gemaakt.

Beide instrumenten laten een langetermijntoezicht toe op het gebruik of misbruik van de verkochte kavels. Ze werden opnieuw opgenomen in de artikelen 75 en 76 van het programmadecreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004.

Sinds het in werking treden van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2003 betreffende de subsidiëring van bedrijventerreinen, werd er slechts éénmaal door een privé-ontwikkelaar een beroep gedaan op dit besluit. Het betreft het aanleggen van een hoogwaardige transportzone Steenberghoekstraat te Rumst door de nv PAKO, een tijdelijke vereniging tussen KBC en Slough Estates.

In het kader van een PPS-verband kreeg de intercommunale Igean een subsidie van 403.542,00 euro voor het aanleggen van de hoofdontsluitingsweg. Voor het terrein zelf, dat heraangelegd wordt op een voormalige steenbakkerij met een oppervlakte van 16 hectare en 48 are, werden geen subsidies toegekend. Nochtans werd het ontwikkeld volgens de principes van het voormeld subsidiebesluit van 5 september 2003 op basis van een inrichting- een uitgifte- en een terreinbeheersplan, wat inhoudt dat het langetermijntoezicht door de privé-partner zal worden nageleefd.

Dat is nochtans niet evident vermits de privé-ontwikkelaars geneigd zijn zich te engageren om deze voorwaarden te realiseren, in tegenstelling tot de publieke ontwikkelaars. Ze haken dan ook dikwijls af bij de subsidieprocedure.

Ik zal een lijst overmaken waarop de verschillende bedrijventerreinen staan aangegeven die sinds de inwerkingtreding van het bovenvermeld subsidiebesluit van 5 september 2003 met subsidies werden heraangelegd. Het betreft alleen openbare ontwikkelingen.

Wat de nazorg betreft, voorziet het subsidiebesluit van 5 september 2003 in een controlesysteem. Zo wordt erop toegekeken dat alle relevante voorwaarden inzake aanleg, uitgifte en beheer van de gesubsidieerde terreinen worden opgenomen in de akten van terbeschikkingstelling, hetzij verkoop, hetzij verhuur, hetzij een ander zakelijk recht. Dat is de zekerste vorm om bepaalde essentiële gebruiksvoorwaarden zoals de toegelaten econo-

Moerman

mische activiteit, de bouw- en exploitatieverplichting en andere punten afdwingbaar te maken.

Verder heeft de administratie die de subsidie toekent het recht om onbepakt in de tijd de naleving van de subsidievoorwaarden inzake terreinbeheer ter plaatse te controleren. Bij ernstige verwaarlozing heeft de administratie de mogelijkheid om de toegekende subsidie terug te vorderen of kan de bevoegde minister de begunstigde uitsluiten van subsidiëring.

Ik kan u nog meedelen dat er dit jaar nog twee oproepen specifiek inzake nazorg worden gedaan. De eerste oproep is de voortzetting van een oproep van vorig jaar inzake de herstructurering van verouderde bedrijventerreinen. Projecten nopens het beheer per aangelegd bedrijventerrein kunnen daardoor aan bod komen. De tweede heeft specifiek betrekking op parkmanagement. Eender welke vorm van terreinbeheer komt in aanmerking van zodra het de samenwerking tussen de bedrijven bevordert en het een gunstig effect kan hebben op het terrein, zoals bijvoorbeeld een gemeenschappelijke beveiliging, de verbetering van de beeldkwaliteit of het organiseren van gezamenlijke diensten. De voorbeelden zijn niet limitatief.

De nazorg op bedrijventerreinen maakt deel uit van het integrale kwaliteitsbeleid dat gevoerd wordt inzake bedrijventerreinen. In deze optiek werd de opdracht gegeven tot het opstellen van de Handleiding Beheer Bedrijventerreinen om de in het subsidiebesluit uitgewerkte principes een zinvolle invulling te geven. Hierin worden de ontwikkelaars allerhande beheersvormen inzake de nazorg van bedrijventerreinen aangereikt, gaande van de klassieke vormen tot en met het parkmanagement en aangevuld met alle mogelijke juridische beheersvormen. Deze handleiding, reeds binnen het bereik van iedereen op de website www.ondernemen.be, zal continu door de administratie Economie worden geactualiseerd.

Ten slotte loopt op dit moment een enquête om in het kader van de herziening van het subsidiebesluit voor bedrijventerreinen te peilen naar de noden van de voornaamste openbare en privé-ontwikkelaars van bedrijventerreinen. Vermits de meeste ontwikkelaars inmiddels gewonnen zijn

voor een doorgedreven terreinbeheer, zal de herziening van het besluit ongetwijfeld ook oog moeten hebben voor de nazorg.

Aansluitend op de handleiding wordt dit jaar een oproep gelanceerd om in het kader van het bestaande subsidiebeleid en met toepassing van de ideeën die in de handleiding zijn uiteengezet en verwoord, een kwalitatief hoogwaardig bedrijventerrein aan te leggen. Het duurzaam terreinbeheer zal een integraal onderdeel van deze oproep zijn en moet als voorbeeldterrein fungeren voor de verschillende ontwikkelaars.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben verheugd dat zij inziet dat nazorg van bedrijventerreinen zeer belangrijk is, zeker in Vlaanderen waar er een tekort is aan bouwrijpe bedrijfsterreinen en industrieterreinen. Ik ben ook blij dat de lokale besturen dit niet als een overlast zien, maar dat zij de terreinen op eigen initiatief goed willen beheren.

We hebben zelf de website al bezocht. Het is een lovenswaardig initiatief, maar een handleiding voorstellen is een zaak, de controle op de naleving een andere. Dat behoort niet alleen tot de verantwoordelijkheid van de minister of van de Vlaamse Regering, maar moet ook worden nageleefd en toegepast. Het verdient zeker opvolging om na te gaan in welke mate de Vlaamse overheid de beheerders aanmoedigen, of zelfs verplichten, tot een goede nazorg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de collectieve bewaking van industrieterreinen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buiten-

Voorzitter

landse Handel, over de collectieve bewaking van industrieterreinen.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit mag een detail van mijn vorige vraag lijken, maar ik heb het toch apart als vraag ingediend omdat het een concrete aangelegenheid betreft. Sinds anderhalf jaar loopt er in de Mechelse regio een pioniersproject voor de collectieve bewaking van industrieterreinen op initiatief van Voka, de Kamer van Koophandel Mechelen. Intussen zijn er vijf bewakingsprojecten in de regio.

Voka gelooft hier heel sterk in, en heeft een studie gemaakt van de evolutie van de criminaliteit op bedrijventerreinen sinds de lancering van het bewakingsproject. Uit die studie blijkt dat er een mooi resultaat wordt behaald: de criminaliteit is gedaald met 17 procent. Ik ben nuchter genoeg om te zien dat dat niet uitsluitend te danken is aan het bewakingsproject en dat er ook andere factoren in meespelen, zoals de factor toeval.

Desondanks evalueert de Kamer van Koophandel het project heel gunstig. Andere Kamers in Vlaanderen hebben intussen interesse betoond voor het project, zodat het niet beperkt hoeft te blijven tot de Mechelse regio. De solidariteit tussen de ondernemingen op de bedrijventerreinen wordt aangemoedigd. Voor een efficiënt bedrijfsparkmanagement is solidariteit tussen de bedrijven, en zeker samenspraak, noodzakelijk. Bovendien biedt de bewakingsfirma, die via een openbare aanbesteding wordt aangewezen, een goede dienstverlening.

Voka heeft nu een voorstel uitgewerkt om het bewakingsproject in heel Vlaanderen te verspreiden. Er zal een vraag bij u worden ingediend in welke mate de Vlaamse overheid kan bijdragen tot het stimuleren van collectieve bewaking van bedrijventerreinen in Vlaanderen.

Mevrouw de minister, hoe evalueert u deze initiatieven van collectieve bewaking van industrieterreinen? Er kan een fundamentele discussie worden gevoerd of dit de taak is van de privé-sector dan wel van de politiediensten, en of het tot de core-

business van de overheid behoort. Wat denkt u daarover? Kan er een aanvullende opdracht worden gegeven aan particuliere bewakingsdiensten?

Als u die particuliere initiatieven positief evalueert, bent u dan ook bereid die ideeën te steunen en die initiatieven te stimuleren?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik dank de heer Van den Heuvel voor zijn vraag. Ik kom uit een dorp waar er zelfs privé-bewaking van privé-woningen is, maar daar zal ik nu geen commentaar op geven. Een en ander heeft blijkbaar wel een invloed op de incidentie van criminaliteit. Uit de cijfers blijkt immers een halvering. Ik onderschrijf echter ook uw opmerking over de core-business. Dit terzijde.

Het spreekt voor zich dat de initiatieven inzake collectieve bewaking, maar ook veel ruimer inzake veiligheid in het algemeen, dus ook inzake verkeersveiligheid, brandveiligheid, enzovoort, onze aandacht verdienen. Het moet echter gezegd dat wij dit zien als één element van het kwaliteitsbeleid inzake bedrijventerreinen en dat er dus totnogtoe geen specifieke regelgeving of ondersteuningsmaatregelen voor veiligheid werden gecreëerd. Dat kan in de toekomst uiteraard veranderen, eventueel in een ruimere context van parkmanagement of beheer van bedrijventerreinen.

In dit verband wil ik even terugkomen op wat ik zei in antwoord op uw vorige vraag over de twee oproepen inzake nazorg die in het najaar zullen worden gedaan. Eén van die oproepen is een projectoproep in het kader van het regionaal economisch beleid om projecten van samenwerking tussen bedrijven op bedrijventerreinen te stimuleren. Dit wordt georganiseerd via de Resoc's, en de verschillende Kamers van Koophandel zouden, als structurele partners van de Resoc's, dit kanaal kunnen gebruiken om projecten inzake veiligheid in te dienen. Er zijn echter ook andere projectpromotoren dan de Kamers mogelijk. Naast de veiligheid zien we trouwens ook andere terreinen waarop samenwerking mogelijk is, zoals de ruimtelijke kwaliteit, de aan- en afvoer van grondstoffen, de milieubaten, enzovoort.

Moerman

Sinds enkele jaren ondersteunt de Vlaamse Regering een aantal projecten financieel, waaronder ook het project Prevent van de Mechelse Kamer van Koophandel. Het project verkreeg in het kader van het Programma Innovatieve Acties Vlaanderen of PIAV een subsidie van ruim 150.000 euro van de Europese Unie waaraan een cofinanciering uit mijn begroting werd gekoppeld van ruim 100.000 euro. De eigen inbreng van de Kamer van Koophandel bedroeg bijna 50.000 euro.

Een evaluatie van deze projecten gebeurde nog niet. Binnen het PIAV werd bij het goedkeuren van de verschillende projecten een budget gereserveerd om de verspreiding en de evaluatie van de projectresultaten mogelijk te maken. Deze zomer worden via een aanbestedingsprocedure de nodige stappen gezet om dit in het najaar mogelijk te maken. Tegen het jaareinde zouden we dan kunnen beschikken over algemene conclusies inzake de verduurzaming van industrieterreinen.

Enerzijds zal deze vorm van evaluatie voldoen aan een aantal verplichtingen vanwege de Europese Commissie, anderzijds zal het de bedoeling zijn een aantal algemene besluiten te trekken uit de verschillende gesubsidieerde projecten. Eén of meerdere studiedagen zullen het geheel afronden. Concreet worden deze initiatieven dus in het najaar geëvalueerd. Op dit ogenblik wordt het thema vanuit het werkveld met veel interesse gevolgd.

Ik ben bereid om via verschillende kanalen, zoals projectontwikkelaars, gemeenten, coördinerende partijen, enzovoort, te investeren in de samenwerking tussen bedrijven op bedrijventerreinen met als doelstelling de kwaliteitsverbetering van de – inderdaad schaarse – bedrijventerreinen in Vlaanderen. Veiligheid kan dan een element van kwaliteit zijn.

Zoals ik al bij een vorige gelegenheid vertelde, loopt het huidige subsidiebesluit voor bedrijventerreinen eind 2006 af. De eerste voorbereidingen om het subsidiebesluit te kunnen vervangen, worden intussen getroffen door middel van een bevraging van het werkveld over het huidige subsidiebesluit. Veiligheid in al haar vormen, en dus ook brandveiligheid of verkeersveiligheid, zijn aspecten die uiteraard aan bod zullen komen bij deze voorbereiding.

Voor de volledigheid vermeld ik ook een aantal lopende Europese projecten, zoals het project Grensverleggend Parkmanagement waarbinnen ook het terrein Puurs-Pullaar aan bod komt, of de Europese projecten voor het opzetten van milieuclusters in Oost- en West-Vlaanderen. Deze projecten experimenteren met het opzetten van vormen van parkmanagement en zijn dus ruimer dan beveiliging alleen. Het spreekt voor zich dat de organisatie van projecten van beveiliging steeds het best gezien worden vanuit een globale visie op het beheer of het parkmanagement van een bedrijventerrein. Ik hoop dan ook tegen einde 2006 uit deze projecten, die een veel ruimere scope hebben dan veiligheid alleen, alvast wat leereffecten te kunnen puren om ons verder beleidskader uit te werken.

Om te besluiten kan ik u zeggen dat ik veiligheid zie als een element van het kwaliteitsbeleid inzake bedrijventerreinen. We hebben de voorbije jaren dan ook verschillende financiële stromen gericht naar de ondersteuning van zaken als parkmanagement, beheer van bedrijventerreinen, enzovoort.

Een mogelijk structurele verankering van de financiële ondersteuning kan ten vroegste eind 2006 bij de herziening van het subsidiebesluit bedrijventerreinen. Verschillende instanties zijn bezig met de problematiek. Ook de betrokken actoren verschillen al naargelang van de provincie. We zijn niet zo groot, maar wel heel divers, wat alleen maar kan leiden tot diverse ervaringen, zodat we er ook betere beleidsconclusies uit kunnen trekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.26 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

